

„Azt gondolom, hogy a lehetőségek most fognak kiteljesedni”

Sok egyetemi polgár számára nem teljesen világos, hogy milyen feladatokat kell ellátnia az általános rektorhelyettesnek.

Kérem Professzor Urat, tegyen világosságot a fejekben!

– Ez rendkívül egyszerű. A rektor akadályoztatása esetén, és csak akkor a rektort helyettesíti. Ez normál körülmények között különösebb feladattal nem jár, valamifajta felelőséggel viszont igen, hiszen az egyetem vezetőinek megbeszélésén érdemben részt kell vennie, a rektor szabadsága vagy egyéb akadályoztatása esetén pedig intéznie kell a folyó ügyeket.

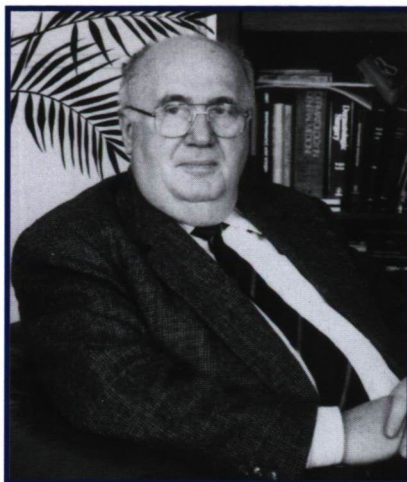
A SZOTE egykori rektoraként hogyan látja, miben változott az orvostudományi kar helyzete az integrációt követően? Milyen előnyökkel illetve hátrányokkal járt az orvostudományi képzés számára az integráció?

– Azt gondolom, hogy azok a remények, amelyekkel a rendszerváltástól kezdődően fokozatosan felkészültünk az integrált, egységes szegedi felsőoktatás létrehozására, egyelőre még csak részben teljesültek be. Elsősorban amiatt a nagyfokú tolerancia miatt, amellyel ez az egyetem a különböző karok sajátosságait kezeli. Azt remélem, hogy ebből a szempontból minden kar elégedett lehet, senkinek nincs oka úgy érezni, hogy őt elnyomták, vagy sajátosságait megfosztották.

Ez természetesen azt is jelenti, hogy az integráció az elképzeltnél lassabban halad. De azért vannak már közös létesítményeink, amelyek összehoznak bennünket: sportra, könyvtárra gondolok itt elsősorban – és ha csak a saját tapasztalatomból beszélek – a különböző szervezeti egységek közötti kutatási együttműködés is sokkal gördülékenyebb.

Professzor Úr a Szent-Györgyi Albert Orvos-és Gyógyszerésztudományi Centrum elnöke is. Mivel foglalkozik ez az intézmény? Mi a különbség a Szent-Györgyi Albert Orvostudományi Egyetem és a Centrum között?

– Nagyon komoly különbség van. Először is a Szent-Györgyi Albert Orvostudományi Egyetemen az egészségügyi főiskolai kar is részt vett, ez a Centrumnak már nem része. A Centrum felsőok-



Dobozy Attila
általános rektorhelyettes

tatási kérdésekkel nem foglalkozik, az őt alkotó két karnak az oktatással és kutatással, röviden az akadémiai szférával kapcsolatos ügyeit a karok teljesen önállóan végzik. Ezzel szemben mindazokat az ügyeket, amelyek a törvény erejénél fogva az Egészségügyi és a Szociális és Családügyi Minisztériumhoz kapcsolódnak, a Centrum szervezi. Tehát az országos egészségbiztosítással, a betegellátással kapcsolatos kérdéseket, az ágazati kutatómunka szervezését, a szakorvos- és szakgyógyszerészképzést és továbbképzést, és így tovább.

Hogyan értékelné röviden az integráció elmúlt három évét?

– Azt gondolom, hogy a lehetőségek most fognak kiteljesedni. Új szakok indulnak meg, új képzési formák alakulnak ki, és azt is el tudom képzelni, hogy bizonyos párhuzamosságok a közeljövőben meg fognak szünni. Nem akarnék senkit sem megijeszíteni, ezért konkrétumokat ebben a vonatkozásban nem is mondok, de azt látom, hogy ez lesz a fejlődés iránya. Remélem, hogy az újonnan megválasztott egyetemi vezetés is rendelkezik majd azzal a toleranciával, melyet az elmúlt három évben az egyetemen belül tapasztaltunk, tehát ez egy szerves fejlődésnek lesz az eredménye, és nem pedig valamilyen erőszakos ráhatás következménye. Ezzel végül is, ha nem is olyan gyorsan, mint ahogy vártuk és reméltük, de fokozatosan meg fog valósulni a tényleges integráció, minden előnyével.

Azért azt ne felejtjük el egy pillanattig sem, hogy a tolerancia mellett a lassú haladásnak az egyik oka az volt, hogy az átalakulás – ezt mindenki tudta és tudhatta előre –, pénzt igényel. Ezek a források teljesen elmaradtak. Semmiféle támogatást erre nem kaptunk. Azok a szervezeti és gazdálkodási átalakulások, amelyek sokkal gyorsabban mentek volna megfelelő anyagi háttér mellett, így centiméterről-centiméterre, sőt esetenként csak milliméterről-milliméterre tudtak megvalósulni, de úgy remélem, a helyzet jó irányba fordult.

Rektorhelyettes Úr 1963-ban szerzett orvosi diplomát Szegeden. Mik azok a legfontosabb különbségek, amelyek a hatvanas évek egyeteme és a mostani SZTE között fennállnak?

– Ugyanazok, mint a 63-as társadalom, és a mai 2003-as társadalom között megvannak. Én azt hiszem, hogy Önök, fiatalok nem is érzik, mekkora nagy különbség maga a szabadság. A szabadság ténye.

Bizonyos korlátoknak a megszűnése, a nemzetközi kapcsolattartás, külföldi kollégák fogadása... Ma a fiatalok számára a világ legtermészetesebb dolga, hogy egy-egy nyári gyakorlatra, vagy egy-egy félévre külföldre mennek. Abban az időben, ha valaki mondjuk Szabadkára akart utazni vagy Pozsonyba, akkor külön útlevelet kellett kérnie, amit vagy megkapott, vagy nem.

Melyek azok a legfontosabb feladatok, amelyek a közeljövőben Ön előtt állnak, illetve melyek a legfontosabb célok, amelyeket kitűzött maga elé?

– Szeretnék egy-két könyvet megírni – de azt hiszem minden öregedő professzornak ez az álma, vágya, hogy legyen ideje tapasztalatait összefoglalni és könyvbe szervezni. Aztán működtetünk egy akadémiai kutatócsoportot a klinikán, amelynek most azt remélem, egy sikeres periódusában vagyunk. Itt nagyon komoly kutatási, szervezési feladataim lesznek. Ezen a területen szeretnék dolgozni, még néhány évig tanítani, aztán már „hetven” leszek.

Fazekas Gábor